

(Nova Serio)

Redakcio-Administracio:

BOX 731F, ELIZABETH-STR.: P.O., MELBOURNE (AUSTRALIO).

Abono (por 10 numeroj):

Aŭstralio: 4 ŝilingoj kaj 6 pencej; Ekster Aŭstralio: 5 ŝilingoj.

Redaktisto: REGINALD BANHAM, F.B.E.A.

Specimena numero—unu respondkuponon aŭ 30 c. U.E.A. kupono.

Anoncoj: Por 3 linioj: 1 ŝilingo—12 linioj: 3 ŝilingoj.

Ce ĉiuj poŝtmandatoj kaj —monbiletoj igu S-ron Roy Rawson la pagato.

N-ro 159 (14th Year).

MELBOURNE (AUSTRALIO).

8 FEBRUARO, 1934.

N.Z.E.A. SECTION. (14th Official Bulletin)

5th N.Z. Congress.

Arranged under the auspices of the New Zealand Esperanto Assn., and comprising 26 attending members, 22 non-attending members and several junior friends, the 5th New Zealand annual congress was held on 26-28 December last, and was a success from every viewpoint. After Mr. Bertram Potts, president of the Wellington Club, had welcomed the visitors, Mr. W. Nash, M.P., opened congress. Mr. L. E. Dust, NZEA president, presided throughout. Like its four forerunners, the congress was the means of carrying out extensive publicity work, of bringing Esperantists together, and of transacting important NZEA business.

First Day: Formal opening at 2.30 p.m., at which tributes were paid to the memory of the late Miss M. A. McCarthy, of Dunedin. Pioneers and NZEA and club officials were introduced, salutations from absentees were read, and a resolution was passed urging the N.Z. Government to sanction the teaching of Esperanto in N.Z. schools.

In the evening, the annual general meeting of the NZEA was held. Mr. Dust delivered the presidential address. The secretary (Mr. W. H. King) presented the 5th Annual Report; and the treasurer (Mr. E. C. Jack) presented his Report and Balance-sheet, which showed the NZEA finances to be sound. Both documents were adopted.

It was decided that the NZEA approve the "Interkonsento de Kohn,"

and that the NZEA subscription remain as now. Palmerston North was selected for the 6th N.Z. congress, the date being left in the hands of the NZEA Executive and of Esperantists in the congress town. Congress declined a remit from Masterton that the NZEA should incorporate.

Office-bearers for 1934:—President, Mr. W. L. Edmanson, Wellington; Vice-pres., Mr. C. Brandon, Auckland, Mr. H. E. Facer, Palmerston North, Mr. A. Dewar, Masterton, and Mr. L. A. Efford, Christchurch. Messrs. E. C. Jack and W. H. King were re-elected unopposed as hon. treas. and hon. sec. The election of the above-named officers ensures that each club will have direct representation on the NZEA Executive.

Second Day: The N.Z. section of the U.E.A. met in the morning. Mr. Bertram Potts presided. Mr. L. E. Dust, C.D. for N.Z., explained matters connected with the UEA. It was decided to recommend to the UEA that Messrs. Dust and King continue in their respective offices of C.D. and Assistant, and to express pleasure to the UEA at the uniting of the movement with the UEA as a centre.

In the afternoon a Lecture Session was conducted in Esperanto. Mr. E. C. Jack occupied the chair, and the following subjects were treated: "La Uzado de Neologismoj" (Mr. Dust), "Spertoj per Esperanto Alilande" (Mr. V. Leck), "Malfacilaĵoj de la Japano Lingvo" (Mr. Potts), and "Loka Adaptado de Rubenstein ĉe la Fortepiano" (Mr. Edmanson). The fluency of the speakers and the beauty of Esperanto

as demonstrated were favorably commented on in the Press next morning, reports having been present.

Evening brought a concert and social, which, attended by 40-50 persons, gave entire satisfaction, two Esperanto comedies being very well received.

Third Day: The official photograph preceded an enjoyable bus excursion to Day's Bay, where lunch was eaten and humorous speeches delivered. The congress was formally closed at tea served at Gamble and Creed's. Toasts were honored, the president-elect (Mr. Edmanson) addressed the gathering, and the retiring president (Mr. Dust) made the valedictory remarks. Finally, at 7.40 p.m., the secretary broadcasted an 18-minute talk on Esperanto and the congress from radio-station 2YA.

And so New Zealand now stands equal with Australia in the matter of congresses!

Feliĉa Kvina! Gis la Sesa!

Association Affairs.

Membership: Last year's total of 94 members represented an increase of 4 compared with 1932; to date 47 have enrolled for 1934. Can the NZEA improve on the 1933 figure?

Finance: Congress donations amounted to £3/1/- (same as for the 4th), and the surplus to £8/3. NZEA donations received this year from 9 well-wishers total £2/15/-, and will be acknowledged in the 15th Bulletin.

Propaganda: Several long letters have been written to the Press at Wellington and Dunedin. During and after congress numerous enquiries were received.

N.Z. Clubs.

The Wellington Club re-commenced its weekly meetings on 30 January, with Mr. Vernon Leck presiding over an attendance of 38. Dr. and Mrs. F. J. Williams, who attended, were cordially welcomed by Mr. Leck on behalf of the club and by Mr. Edmansson on behalf of the NZEA. Dr. Williams, having responded, delivered a very interesting address on Papua. His presence contributed much to the success of the opening night.

The Masterclub also reopened on 6 February. Dr. Williams also attended and, as at Wellington, assisted considerably. The club secretary (Mr. H. Franks), with permission to broadcast weekly from station 2ZD, delivered his first talk on 1st Feb.

At Palmerston North, Mr. H. E. Facer is trying to organise local Esperantists into a club in anticipation of the 6th Congress; and the Christchurch Society will by now no doubt have re-commenced this year's operations.

OBITUARY.

Widespread regret will be felt at the death on 16th January of Mr. Roderick Ross, of Palmerston North, aged 66 years. Born at Forbes, Scotland, and educated at Edinburgh University, he began to study Esperanto at Palmerston North in 1915, where he later conducted 4 Esperanto classes under the auspices of the W.E.A., and 5 private classes with a total of 192 students. A former UEA delegate, an F.B.E.A. and NZEA member, he was indeed a pillar of strength to our movement. Sincere sympathy to his relatives.

TO OUR SUPPORTERS

Thanks for the following:—Mr. F. M. Pavlinovich, 5/-, March, '35; Miss Winhall, 5/-, Jan., '35; Miss Morris, 4/6, Oct., '34; Melbourne Esperanto Club (subs.), Dec., 12/-; Mrs. Mumford, 6/-, Aug., '34; Miss Bostock, 2/3, July, '34; Mr. Tronerud, 5/6, Dec., '34; Coburg Esperanto Group (sales), 1/8; Rev. W. L. Rymer, 4/6, Dec., '34; Mr. L. Hiob, 5/-, June, '34; Mrs. C. E. Stope, 4/6, Jan., '35; Miss A. Jeffrey, 4/6, Nov., '34; Melbourne Esperanto Club (subs.), Jan., 12/8/-, sales 6/7; Mr. G. T. Miller, 4/6, Dec., '34; Mr. Cowling, 4/6, Oct., '34; Mrs. Jolansen, 4/6, Sept., '34; Miss L. Corkill, 5/-, Feb., '35; Mr. G. L. Pirac, 5/-, Feb., '35; Mr. C. J. Adcock, 5/-, March, '35.

RADIO LESSONS.

Radio lessons will be broadcast from Station 3AR, Melbourne, March 3rd, 17th and 31st, at 7.45 p.m. Students wishing to have a particular point in grammar or pronunciation explained are requested to address their query to "Esperanto," care of 3AR, Melbourne.

RECENZO.

Dante Alighieri: Komedio. Unua Parto: Infero. Laŭ la originala itala teksto kaj formo, en rimaj versoj tradukis kaj komentaris Kolomano Kalocsay. Eldonis Literatura Mondo, Budapest. 320 pĝj. Prezo, broŝ. sv. fr. 8.80; bindita sv. fr. 11. Anoj de AELA ricevas ĝin por 40% de la vendprezo. Agento ĉi ni: L. Thomson, nia adreso.

Por E-a publiko ni ne influencas "recenzi". La Dian Komedio. Homoj povus oferi senfinajn vivlongojn studente la Himalajon da komentarioj el-laboritaj pri la miregiga kompozicio de la Florenca frazemisto. La verko estas vasta impilaĵo de teologio, mitologio, kaj aludoj al la partizano milito, kies centro estis lia naskurbo. Sed de sub la mano de la diligenta Dante ĝi venas ĝirlando el ĉiuj nuancoj: ĝuste ĝia superbela esprimfloro, efikante tiel forte sur la korojn kaj sentojn, ofte ŝajnas povu malhelpi la procedojn de la pura racio.

Ni limigas nin prituŝi la tradukon de nia Kalocsay, kies apero markas decidan paŝon, kiun, pro la mondvasta intereso de literatoj pri la Dante'a tradukproblemo, tre povos tri influoj atenton al nia lingvo. Lerte uzante diversajn artifikojn ne tute la siajn, K. sin dediĉis plenumi taskon, kiu laŭ lia aserto neniel povus fari la E-o de la komunumaj lerniloj.

Oni ne bezonas serĉeman okulon por rimarki la influon de Grabowski sur nia nuna majstro, kiun, puŝate de la ekstrema malfacilo, eksperimentas aŭdace sur la lingvo, en manieroj, kiuj rememorigas pri la certagrada novismo de la Pola versgenio ĉe "Sinjoro Tadeo".

Per sia spirito paŝante kun Dante tra l'uba mondo, nia moderna kuragulo ja devis pli ol unu fojon simpatii kun la antikva songisto, kiam tiu ĉi ekkriis:

Molte volte al fatto il dir vien meno ("la interpreto devas postrestri faktojn malgraŭ pen'"). Ekzemplo de lia preskaŭ-malespero ĉe la terminoj trovigas en Kanto Dekla, linio 93:

Mi pleidis tiam por la urb' aperte. K. mem enkondukis "apert", por ebligti eviton de la ĝena "malfermi" sed tuj li uzas la radikojn laŭ la larĝa senco de "malkaŝ", "senzerezi". Ŝajnas, ke li enkondukis gravan proporciojn de la ĉi-libraj neologismoj nur por meti finon al ĉiuj cerbumoj super la "malbenita tria rimo".

Nia tradukisto pretendas fidelecon al la originalo: stranga aserto, tial ĉe neniu limo de Dante nun ekzistas. Tre bonaj eldonoj de La Komedio sufiĉe varias inter si; do, ni demandas, laŭ kiu teksto li verkadis? La tradukintoj de La Biblio sin apogas funde sur la Kodeksoj de la 3a kaj 4a jarcentoj. Kiuj estas la analogaj tekstoj por la Dante-refaristoj?

Revestante La Komedio en ajnan lingvon, la tradukanto sentas, ke lia memvola alĝeno al la terцина metriko rezultigas gravajn perdojn, precipe sencajn. Ofte la troaj elipsoj de la nuna recenziato lasas far la ribon de la Dante'a metaforado. Kanto Unua, linioj 19/20, ne redonas la frapan bildon "la lago de l'oro." Alivorte, tradukajo farita laŭtercine en iun ajn lingvon ne kontentige respeguligas la pensojn de Dante. Ĉu ne pli bone reŝirmaj versoj ĝustan redonon de la plena esprimvarietate kaj preciza pens-enhavo de la originalaj linioj? Kion efektive Dante skribvolis kaj skribis? La povelo senti la spiriton komprene ektendi linajn alte flugajn, profunde irajn konceptojn, kaj ĝui kun li la ekzaltajn movojn de la animo, pli valoras ol la bela tintado de lia perfekta verstekniko, por kiu la tradukantoj oferas ja tro. La pensa enhavo, ne la formo, jen la ĉefa afero.

Jen kiel K. tradukis le respondon de Francesca al Dante: Kanto Kvinna, linioj 97-105:—

Nin oni naskis tiugreone,
Kie la Po la maron jan eniras,
por havi pacon, kun kunuloj, drone.
Am', kiu korojn flate rab-akiras,
lin pelis al mi, al ĉi korp' gracia,
murdita tiel, ke l'memor' min ŝiras.
Am', por amatoj forta trud' magia,
min pelis al li, kaj kun lia erto,
ke jen, ĉe nun ne ĉesis brulo ĝia.

Detala kritiko de la lingvaĵo de K. okupas volumon. Tiuj interesataj pri la evoluto de nia lingvo ŝuldas al si tujan aĉeton de ĉi tiu mirinda verko, frukto de l'intensa laboro de homoj, kies fere tenataj principoj igas iliajn plumproduktajn la plej diskutatajn en la nuna kampo E. literatura.

(ROBO)

MODERNA MINOTAURO (1).

Trovigas en la angla lingvo vorto stranga, vere terurpovola. Kiel oni fidus ne trovi diaĥelon en preĝejo, tiel oni ne serĉas tian vorton en Esp. vortaro. Sufiĉe, ni time flustras tian vorton, sed angle, ŝ! . . . "DUMP" (2).

Antaŭ sinjora moŝto "Dump" ĉi brito riverencu se li estimas al si la vivon.

Onidire al plendi britoj, ĉi en Aŭstralio, mankas vivrimedoj. Iliaj iliaj iliaj malŝatas, ĉifone vestigas, ne povas ĝui luksojn. Tamen se anĝeloj "dumps" ĉion necesan por feliĉa vivo, de la guberniestro ĝis la plej kruda laboristo, ili ĉiuj ekkrius "Taboo, Taboo." Mi ne estas spiritala; mi volas nur certigi vin, ke se la Naturo mem, aŭ eble laboremaj japanoj aŭ rusoj, dumpas, aŭ enus dumpoj, ĉaspecajn bonvarojn tie, kie familioj malŝatas panon, vestojn, luksojn, la krioj atingos la ĉielon: Taboo, Taboo!

Ĉar, se homo naskiĝas brito, estas ĉiel preferinde honeste malŝati, ĉe ĝis morto, ol rompi la sanktan taboon, per

kiu—kiu profitas? O Hamleto, vere ekzistas en ĉiel' kaj sur la tero pli da aferoj, ol en la lernejoj instruas filozofoj. (J.E.)

Ĉi Ni presas tiun laŭ principo, ke ĉiu havas rajton esprimi la penson pri ĉiuj aferoj, sub kompreneblaj kondiĉoj. Red. S.K.]

(1) Minotaŭro: G. Minotaŭros, mita detruemonstro.

(2) Dump: A. to dump. Laŭ la Plena Vortaro "dumpingo" estas vendado de iu produkto je pli malalta prezo eksterlande ol enlande. Nur la substantiva formo troviĝas. Do la verba estas dumpingi?

WHAT WE THINK ABOUT IT.

It should go without saying that we are not satisfied with the present size of the paper. We have no reason to be. We hope that our readers also, in a hopeful sort of way, are of the same mind. This can be said: that the 8-page Suda will be theirs as soon as we detect a sensible increase of practical interest.

A few echoes of our last editorial have reached us. One letter, well-intentioned enough, revealed by its tone that the writer had never edited an Esperanto monthly, and he had not read the file of recent S.K. His suggestions ranged from canvassing ads, to printing the effusions of budding Baghyas. The possibilities of the former have, however, been thoroughly explored, in collaboration with the printer of the paper himself. With what result our discerning readers know. It is surely clear that a circulation bigger than ours must be reached before ads. can play any appreciable part in revenue. As for the second point, the writer plainly has not read our statement of principle in No. 145, page 2. We heartily invite collaboration of all in the producing of sound prose, but we would suggest that those moved by the Muse direct their work to some recognised medium for this form of literary expression. If the work merits publication, Literatura Mondo or Oomoto, officered by aesthetes, will print it. It is hardly fair to expect the Suda to reproduce verse the authors of which are next to certain the European gazettes would refuse.

The second letter is from a group representative. We gather from it that the content of the Suda is out of political step with, or of insufficient interest to those among whom she works. This is a strange attitude, for we have, to our knowledge, never received any article from those for whom she speaks.

Heroldo de Esperanto from now on will review no working-class literature or publish any political writings. The Suda, in freer air, is not called on to exercise this excessive circumspection. Let the MSS be of sufficiently wide interest and written in good Esperanto; its politics will weigh with us little, provided that a certain balance is ob-

served. For after all the Suda, in size and variety, should be a fair reflection of the mind of the movement here, a ready medium through which the "sam-o" with something to say may tell those who haven't. It would soon be such were it not for the "practical element" who could help but won't—until we can issue the Suda in the size of Bunkum's Budget. Funny, isn't it? (Ed)

EL GERMANO PLUMO.

La jenon tradukis Friedrich Pillath ("Zanoni"), kiu mortis en 1932 en Essen. Buŝa kaj skriba majstro de E-on, li multe tradukis el Heine: Lia broŝureto "Kiel akiri bonan stilon" estas vaste konata.

Heinrich Heine pri "Tutmonda Lingvo."

Letero al Eduard von Schenk en München, verkisto kaj bavara ministro de la internaj aferoj kaj de la kulto.

"Livorno, la 27 de Augusto 1828.

"... Mian opinion pri Italujo vi plimanipli baldaŭ legos presitan. Miaj nesufiĉaj konoj pri la lingvo itala min multe turmentas. Mi ne komprenas la homojn kaj ne povas kun ili paroli. Mi vidas Italujon, sed mi ne aŭdas ĝin. Tamen mi estas ofte ne sen ĉia interparolado. Tie ĉi parolas la ŝtonoj, kaj mi komprenas ilian mutan lingvon. Same ili ŝajnas profunde sentadi, kion mi pensas. Jen difekta kolono el la epoko de Romanoj, jen disfalinta longobarda turo, jen gota pilono ruiniĝinta min bone komprenas. Mi mem estas ja ruino paŝanta tra ruinoj. Samspeculo facile komprenas unu la alian. Kelkfoje la antikvaj palacoj estas murmurentaj al mi ion sekretan, sed mi ne povas ilin aŭdi pro la surdiga tumulto de l'tago;—jen mi revenas nokte, kaj la luno estas lerta interpreto posedanta la lapidan stilon kaj scianta ĝin traduki en la dialekton de mia koro. Vere, dum la nokto, mi povas perfekte kompreni Italujon; tiam dormanta estas la nuna popolo kun sia nuna laŭ-opera lingvo, kaj la antikvuloj leviĝas el siaj malvarmetaj litoj por paroli kun mi per la plej pura lingvo latina. Ion ekzentas ion misteran, vizitante landon, kie oni ne komprenas la vivantan lingvon kaj la vivantan popolon kaj anstataŭ tio rodesdas perfekte la lingvon, kiu, florigita tie antaŭ milo da jaroj kaj mortinta jam delonge, ankoraŭ estas parolata sole de meznoktaj fantomoj—malvivanta lingvo.

Tamen ekzistas lingvo, per kiu oni povas sin komprenigi de Laplando ĝis Japanujo ĉe la duono de l'homaro. Kaj tio estas la plej bela duono, prefere titolata la pli bela sekso. Tiu lingvo plej altgrade floras en Italujo. Pro kio vortoj, se tiaj okuloj kun sia elokventeco tiom profunden brilas en la

koron de kompatinda "Tedesco,"—okuloj, kiuj pli bone parolas, ol Demosthenes kaj Cicero, okuloj, kiuj estas tiel grandaj,—mi ne mensogas,—kiel steloj en reala amplekso...

(Represita el "La Revuo," Dec., 19. 2)

NOTHING EVER HAPPENS NOWADAYS.

By E. Osmond.

(to be contd.)

One Sunday, near Kijkduin, when walking on the sands with a friend, I saw the Esperanto flag flying over a tent. Inside sat a man reading a newspaper, while his wife sat out tea-cups. We introduced ourselves, and were offered a cup of tea, while our host told us how he had given hospitality that summer to Esperantists from fourteen different countries.

But some remark—so many foreign visitors come to the Hague for congresses and conferences; it might 'not happen elsewhere.

Now, Hungary is not a country where one would expect to meet any Esperantists, for the Hungarians as to learn French or German in school, so is not likely to wish to learn yet another language. But even there I was helped by an Esperantist. When I left Budapest by the night train for Vienna, friends came to see us off, and two of them took our suit-cases into the train and found us good seats. We were dozing when an official came and examined tickets. He said nothing to the four other occupants, but bombarded us in Hungarian, which it goes without saying we could not understand. We showed him tickets, passports, and police permits, in vain. He pointed to our suit-cases and we nodded, we even opened one, but he only shook his head and talked louder. Everyone was awake, except a tiny baby and a lady in the further corner. He went away at last, but returned with another official, and the two argued with each other and talked at us, still pointing to our suit-cases. Perhaps they ought not to be in the rack, we thought, as he took one down, went to the door with it, came in again and replaced it in the rack. We were very puzzled. Finally the noise woke the lady in the corner, and she began talking to the officials and then to the

PARALLEL TRANSLATION.

La Derviso.

Derviso vojaĝanta en Tartarlando, ĉeveninta la urbon Balk, paŝis por iu miskompreno en la palacon de reĝo, prenante ĝin por iu publika gastejo aŭ karavanejo. Dum kelka tempo li ĉirkaŭrigardis la lokon, tiam li eniris en longan galerion, kie li planken-metis sian portsaketon kaj sternis sian tapiŝon, por sin ripozigi sur ĝi, laŭ la maniero de la Orientanoj.

Li tiel kuŝis ne longatempe antaŭ ol iuj gardistoj alvenis lin, demandante, pro kio li troviĝas en tia loko? La derviso informis, ke li intencas tranokti en ĉi tiu karavanejo. Je tiu respondo la gardistoj tre koleravorte sciigis al li, ke la domo en kiu li sidas tute ne estas karavanejo sed reĝa palaco. Okazis, ke la reĝo mem estis trapasanta la galerion dum ili interparolis, kaj, ridetante por la eraro de la derviso, li demandis ĉi tiun, kiel povis esti, ke li tiel stulte prenis palacon por karavanejo. "Moŝto via," diris la derviso. "lasu min meti al vi majesta persono unu-du demandojn. Kiuj estis la homoj, kiuj loĝis en ĉi tiu domo en la tempo, kiam ĝi estis ĵus konstruita?" La reĝo respondis, ke liaj praavoj. "Kaj kiu kiel lasta en ĝi loĝis?" redemandis la derviso. La reĝo diris, ke tia patro. "Kaj kiu loĝas en ĝi nun?" La reĝo informis, ke ĝuste li mem. "Kaj kiu loĝos en ĝi post vi?" ankoraŭ demandis la derviso. La reĝo asertis, ke la juna princo, propre lia filo. "Ah, moŝto via," diris la derviso, "domo, kiu tiel ofte ŝanĝas siajn loĝantojn kaj ricevas tiel konstantan sinsekvaĵon de gastoj, ne estas palaco sed karavanejo."

The Dervise.

A dervise, travelling through Tartary, being arrived at the town of Balk, went into the king's palace by mistake, thinking it to be a public inn or caravansary. Having looked about him for some time, he entered into a long gallery, where he laid down his wallet and spread his carpet, in order to repose himself upon it, after the manner of the Eastern nations.

He had not been long in this posture before he was discovered by some of the guards, who asked him what was his business in that place? The dervise told them he intended to take up his night's lodging in that caravansary. The guards let him know, in a very angry manner, that the house he was in was not a caravansary, but the king's palace. It happened that the king himself passed through the gallery during this debate, and smiling at the mistake of the dervise, asked him how he could be so dull as not to distinguish a palace from a caravansary? "Sire," says the dervise, "give me leave to ask your majesty a question or two. Who were the persons that lodged in this house when it was first built?" The king replied, his ancestors. "And who," says the dervise, "was the last person that lodged here?" The king replied, his father. "And who is it," says the dervise, "that lodges here at present?" The king told him that it was himself. "And who," says the dervise, "will be here after you?" The king answered, the young prince, his son. "Ah! sire," says the dervise, "a house that changes its inhabitants so often, and receives such a perpetual succession of guests, is not a palace, but a caravansary."

J. ADDISON (1672-1719).

man opposite her husband. He explained to us slowly in Esperanto, which he had not used for many years, what his Hungarian wife had told him in German. The conductor and inspector wanted to know, where were the young men who had put the luggage into the rack. By means of this Swiss Esperantist and his wife, we informed the men, who had somewhat cooled down, that they were friends who had come to see us off and had then gone home again. It seems that it is strictly forbidden that anyone should enter a train, unless about to travel in it. It was suggested that a fine of 30,000 kroners we had sufficient kroners left. They then saluted amiably, and left us in peace till we reached the frontier.

Melbourne Esperanto Club.—Wednesdays, 8 p.m., Australian Church Hall, Russell-st., Melb. Mr. R. Rawson, 169 Exhibition-st.

Melbourne Esperanto Society.—Tuesdays, 8 p.m., Scots Church Hall, 97 Russell-st., Melb. Secretary, Miss L. Irwin, Box 731F, P.O., Elizabeth-st., Melb.

Coburg Esperanto Club.—Thursdays, 8 p.m., Labor Hall, Sheffield-st., Coburg. Secretary, Mr. A. Spencer, 48 Munro-st., Coburg.

Sydney Esperanto Society.—Thursdays, 8 p.m., 2nd Floor, Manning Bldg., 449 Pitt-st., Sydney. Secretary, Mr. L. Pfah, 64 Brighton-st., Croydon.

Perth Esperanto Society.—2nd and 4th Tuesdays in each month. State Service Union Room, 59a Elizabeth-st. Secretary and president, Mr. L. Parry.

Adelaide Esperanto Club.—Thursdays, 7.45 p.m., Paringa Bldg., Hindley-st., Adelaide. Secretary, Mr. F. Droop, 13 Chatsworth-grove, Toorak Gardens.

Western Australian Esperanto Society (Perth).—Meets every week. Secretary, Mr. D. Miller, 73 Berwick-st., Victoria Park, Perth.

New Zealand.

Wellington Esperanto Club.—Tuesdays, 8 p.m., Y.M.C.A., Willis-st., Wel-

lington. Secretary, Miss G. Carty, 33 Tanera-cr., Brooklyn.

Masterton Esperanto Club.—Tuesdays, 8 p.m., Y.M.C.A. Secretary, Mr. H. Franks, D.B.E.A., 38 Workshop-rd., Masterton.

Auckland Esperanto Society.—Mondays, 7.30 p.m., New Church Hall, Newton-rd. Communications president, Mr. J. Russell, 2 Pukemuri-rd., Epsom.

New Zealand Esperanto Association.

—Headquarters of the international language movement in New Zealand. Patrons: Sir George Fowlds, C.B.E., Auckland, and Prof. J. Macmillan Brown, Christchurch, Chancellor of the New Zealand University. President, Mr. W. L. Edmondson; Vice-pres., Mr. C. Brandon, Auckland; Mr. H. E. Faer, Palmerston North; Mr. A. Dewar, Masterton; and Mr. L. A. Eford, Christchurch. Hon. Treas., Mr. E. C. Jack, Wellington; Hon. Secretary, Mr. Wm. H. King (Room 106, G.P.O. Bldgs., Wellington, C.I.). Operations: Propagating Esperanto; arranging annual congresses; conduct of correspondence courses; supplying information, etc.